

עיתונות בשם יוסי

חנה אבנור. נשיאת בית-המישפט המחוזי. פרשה מהשפיטה ופרצה לתיקונות.

אילנה אלון

איש לא חשך בשופטת חנה אבנור שתפוך, מיד אחרי פרישתה מהשפיטה, לכוונת תיקונות.

השופטת, הנראית כמו סבתא חביבה, לא הראתה בשנות-כהונתה אהדה מיוחדת לתיקונות ולעיתונאים. כי מי שפוט חווה יערי הרשתה השופטת לציילם לצלם ללא הפרעה עד כניסת השופטים לאולם, אבל זו היתה תרומה היחידה לעיתונות.

לפני חצי שנה, כאשר נזקקו שופטי בית-המישפט המחוזי לתיקונות, כדי להעביר את המסר של התנגדותם לפרומה בכתב-המישפט, כינסו שופטי בית-המישפט המחוזי, בראשונה בתולדות המדינה, מסיבת-עיתונאים בבית-המישפט. העיתונאים כוונו ככריכים ובמשקאות, והשופטים הסבירו את התנגדותם לפרומה. אבל כאשר ביקשו העיתונאים מהשופטים להצטלם, סירבו הללו בכל תוקף. בראש המתנגדים עמדה השופטת אבנור. רק אחרי הפצרות ותיבירי-שיכנוע הבינו השופטים שמיכיון שהם פנו לעיתונות, יהיה עליהם להשקט לפי הכללים. הם נעתרו לציילום אחד.

לשמור על השופטים. עליכן היתה זו הפתעה רבת, כאשר מיד, בשבוע שבו פרשה מבית-המישפט, נתנה השופטת ראיון בידענות אחרונות, ובו סיפרה על עצמה ועל תשוקתה הכמוסה לכתוב. באותו שבוע גם פרצה השופטת לטלוויזיה במסוף-המסופים, שם ראיין אותה דן מרגלית.

נראה כי השופטת לא הסתפקה בראיונות הללו, וכי עם האוכל בא התיארוך. בסעודת הפתרסה רשימת-הבתרין לין של השופטת. היה זה פילטון קצר, היכן הצדק? שמו, הכתוב כדושיח בין הציבור לעיתונאי בשם יוסי.

העיתונאי מספר לציבור כי כל רצונו הוא לראיין נאשמים הטוענים שהם חפים-מפשע, למרות שהורשעו עליידי בית-המישפט. הוא אומר כי זכותו לבקר את השופטים על העונשים שהם פוסקים, למרות שלא שמע את

שופטת-לשעבר אבנור, מוטב שלא היו נאמרות

העדים ואינו מכיר את החוק. הוא גם אומר לציבור: אני שומר על בית-המישפט, כדי שישמרו על הצדק. המישפט הזה נראה לשופטת ככדי-האמתית. שהרי כיצד יכול עיתונאי להעביר ביקורת על שופטים?

דיעה זו נשמעת מובנת מאד, כאשר היא באה מפיה של שופטת, שבמשך שנים רבות ראתה את עצמה כפוסקת-האחרון, שאין אחריה ולא כלום. מה גם שבאחד מפיסקייהיון האחרונים כש

גופת היצאנית גבאי כפי שהתגלתה. היא הבטיחה להן חיים טובים—

הגופה אחרי שפוטתה בעיתונים והורידה אותן לכביש

גועל-נפש של תועבה

מה לא מצא חן בעיניו של אל-השמש

המזרחיים בצהריון, ללא כיסוי, עושים מעשה-תועבה. כך קבעו השופטים הקרמוניים, אם כי הם עשו זאת בלשון קצת יותר מליצית: "ההודווג כצהריון, ולא להתכסות בחופה, תרעבת אותו (אל-השמש השומרי) היא" ואת התועבות מני רבות שנגרן התריעו במרחב הקדום, ואם כי גם רשימת התועבות המוכרות בתנ"ך איננה קטנה (בספר ישעי' בלבד — 21; בספר דברים — 17), טרחו שני חוקרים מאוניברסיטת באר-שבע לחקור וחשפו למעוניינים את טבלת התועבות מארס-נהריים (השומרית והאכדית).

אסור למחוק. כפי שיעקב קליין ויצחק צפתי מספרים בגליונו האחרון של תועבות המוכרות בתנ"ך, המיקרא ולמירח הקדום באוניברסיטה המקומית, רשימת התועבות השומרית והמונית (התועבה היה ויניו) והאכדית (איקיבו) מתרבות במידה לא-מבוטלת במה שהיו מגדירים כיום כ"גועל-נפש" — התנהגות רוחה, לא-רבותית, לא-מוסרית.

מיכר תועבות מארס-נהריים: בעל רכוש המבקש דבר — תועבת האל היא" ובקצה השני של הקשת הסוציאל-אקונומית: קיבוץ נרבות ופשיטת-יד — תועבת האל היא" איסורי-תועבה אחרים, יותר מעישים ועניינים: לנגוע ביד לא רחוצה באוכל, תועבה היא" או "שוריהבר הוא תועבת המחשה" (דהיינו — איננו מתאים למשך במחשה).

מה הפלא שנכח מיכלול תועבות כה מקיף ראגו האכדים לחרוט על אחר הלוחות, שעליו הנציחו את תועבות עיניהם, את השורה הבאה: "אל תמחק את השורות שכתבת: — תועבת ניטבה (אלת-הסופרים) היא"

מציאות העלולה להיות גם מציאות-החיים שלהן. לדברי חברות-העבודה, שיהו או תה על פי תמונה שהראתה את פלג גופה התחתון, היא התחילה לעסוק בנות בגיל 15. מישפחתה מתגוררת בחיפה, ויש לה עוד שישה אחים ואיחיות. בגיל 15 הירדורה לשימוש בסמים, וכדי לממן רכישתם ירדה לכביש. זמן קצר אחר-כך עברה לתל-אביב.

הזונות מעירות שהיא הצליחה להביא בנות נוספות לזנות. היא הורידה עוד שלוש בנות צעירות. בהתחלה היא הבטיחה להן חיים טובים, ואחרי זמן אילצה אותן לרדת לכביש.

אחת הזונות: גם אותי היא הביאה לזנות. גרנו ביחד בחיפה, והיא הכירה לי הרבה אנשים. מכיון שהשתמתי בסמים והייתי צריכה כסף, היא הציעה לי לבוא לגור איתה בתל-אביב. בהתחלה גרנו ברחוב אבן-גבירול, והיא לי מרה אותי את המיקצוע.

בחזרה מתל-ברוך. רונית עברה בשעות היום ברחוב-ארלוזורוב, וכלי לות באיזור חוף תל-ברוך ומלון מנדרין. היא וחברה היו מוכרים היטב למיש"טרה. הם עשו ביחד פרטיות, ואחר-כך היו באים אליה כדי שתשלם את הכסף, אומרות חברותיה לעבודה. משום כך, הן טוענות, אין זה מן הנמנע שמי שהו ניסה "לסגור איתה חשבון" הונות לא הספיקה לה כדי לממן את הסמים. פעמים אחדות נעצרה בעוון גניבות ממכונות ומדירות בצפון תל-אביב. גם חברותיה מספרות שנהגה לכיים לעיתים קרובות את לקוחותיה. דבר זה לא הפריע לאחדים מהם להיות לקוחות קבועים אצלה.

אחרי שנערכו השיפוצים בחוף תל-ברוך איימו הזונות שיחזרו לעבוד ברחובות המרכזיים של תל-אביב. תג-אייצברותן אינם נוחים כשהיו, ומשום כך יש מי שמימשו את אימון וחזרו לתל-אביב. רונת אף שכרה דירה בקיר-בת מקום-עבודתה החדש. אחרי מותה הועבר התינוק לטיפול הלישכה הסוציאלית.

כתבה השופטת כי אינה מכינה החלטה מסוימת של בית-המישפט העליון, ואינה יודעת כיצד לבצע. על מילים אלה של השופטת הגיב בית-המישפט העליון ואמר כי "מוטב שלא היו נא-מרות".

אם חושבת השופטת כי לבית-המישפט העליון אין זכות לבקר אותה, כיצד תיתן זכות כזו לעיתונאי יוסי?

דני אדם מות הזונה

היא מתה ממנות-בעת מישונל בלב תל-אביב. הלכות ברח.

יוסי עיידור גופתה של רונית גבאי (24) נמצאה בבוקר, ללא רוח-חיים, בחצר הבית מספר 92 ברחוב ארלוזורוב בתל-אביב. זמן קצר אחרי שנמצאה, וזהה. זונה שנפטרה מלקיחת מנת-יתר.

גופתה נמצאה מעורטלת, ללא סימני פגיעה. עובדה זו שיכנעה את המשטרה, שכפי הנראה מתה בומם מישיגל עם לקוח. הלכות נבהל, השאיר אותה כפי שהיא ונס מהמקום.

גבאי גרה עם חברה-סרסורה, יוחנן לוי, ברחוב שדרות-עיימנאל, בקירבת מקום. שוטרי מרחב-הירקון זיהו את גופתה מכיוון שהיתה מוכרת להם כזונה וכנרקומנית. חברה הובא למקום וסיפר על הלילה האחרון שלה שבו בלעה מנת-סמים גדולה, ואחר-כך יצאה לעבודה.

שלוש אחרות. לגבאי וללוי נר-לד לפני חצי שנה תינוק. חברותיה-לעבודה מספרות שגם בזמן הרייזנה המדיכה בעבודתה, כדי לממן את צריכת הסמים.

בחוף תל-ברוך היו הזונות המומות כששמעו על מותה. למרות שאף אחת מהן לא גילתה סימני-חיבה מיותרים, בלט הצער על מותה. ואם לא צער על מותה — הרי על עצם ההתמדרות עם

יורמן: מתנכלים לגלי עטרי! מזור: זה הכל שטויות! הכל בגלל ידיעה בעיתון

יום השישי הפיעה ידיעה במדע עריב: גברי מזור, מנהלה האישי של הזמרת ירדנה ארוי, התקשר עם ערר רך התוכניות המוסיקליות של רשת-גי"מל ברדיו. בפיו היתה טענה: זה בניגוד לכללי האתיקה שמנחם גרנית, עורך התוכנית החדשה איך עושים תקליט, יראיין את גלי עטרי על שלבי-ההפקה של תקליטה האחרון. גרנית הוא כי קישרי-עבודה עם סולו יורמן, אמרגנה של גלי, במיסגרת תוכנית-בידור מיס-חרית שמפיק יורמן בהשתתפות מנחם גרנית וענת דולב.

הידיעה עוררה מהומה גדולה, הן ברדיו, הן בעולם-הבידור. אמנון נרב, מנהל הרדיו, אסר על מנחם גרנית לערוך תוכניות העוסקות במוסיקה וכי שיה עברית, עד לסיים החקירה המתנהלת עכשיו נגדו. ואילו הכתב בן ה-18 שפירסם את הידיעה כממור"ב פוטר מעבודתו. בבירור שנערך לאחר-מכן התברר שמוסר-הידיעה לא היה מזור. וזוהי היריה השניה שנורתה במיל-חמה בין האמרגן יורמן והמנהל-האישי מזור. היא החלה באירועי הפסטיבל-ני החדשים, כשגלי עטרי הופעה מה הופעה בגלל אי-ההופעה לצילומים משותפים עם כל משתתפי הפסטיבל, שנבקעו בתיאום מראש איתה ועם אמרגנה.

להלביש עליו תיק

הגיה-חזובה געש עולם-הבידור, כשהזמרת גלי עטרי סולקה מהפסטיבל. הידיעה, שהופיעה כעמודים הראשונים בכל העיתונים, גרמה לחי-לופי-מהלומות מילוליים בין יורמן ל-בין מארגני הפסטיבל, מיקי פלד וחיים סלוצקי. יורמן טוען שהדבר נעשה ב-יזמתו של גברי מזור, וללא ידיעתו של מיקי פלד. לדבריו הוא הודיע למארגני-הידיעה שגלי לא תוכל להגיע לצילומים מכיוון שהיא אחראי בשעת-לילה מאוחרת מהופעה בערב, והלכה לישון בשעה 4 לפנות בוקר.

אומר סולו יורמן: "מיקי פלד צילצל מפני שגלי לא הגיעה. או מיקי אמר לי לפנות לגבי מזור, כדי לתאם עימו מר עד אחר לצילומים, מפני שבגברי רוצה בצילום משותף של ירדנה, סי היימן וגלי. התקשרתי עם גברי, אך הוא לא היה במישר. הוא היה עסוק בצילול כלל העיתונים, כדי להודיע שגלי סולקה בגלל אי-ההופעה לצילומים. ביום הראשון בבוקר, יום אחד לאחר שגלי לא הגיעה לצילום המשותף, כבר הופיעה כותרת בכל העיתונים שגלי סולקה. כשריכתי עם פלד, הוא טען שגברי מזור עשה זאת ללא ידיעתו" על כך פלד: "כל הזמרים הגיעו בשבת לצילום, בתיאום שנבקע מראש, ולפי תיאום עם סולו יורמן. רק גלי עטרי לא הגיעה. סולו התקשר איתי ואמר לי שגלי לא יכולה לבוא, ואם זה לא מתאים לי, אני יכול להוציא אותה מהפסטיבל. כשראיתי את האווירה השלילית, החלטתי להוציא אותה, כדי לשפר את האווירה. אחרי העניין עשינו בוררות על הנושא. הוצאתה של גלי עטרי היתה הרעיון של סולו. לדעתי הוא עשה טעות, וישלם עליה. "גברי מזור היה האחרון שהתערב בזה. הוא פשוט עזב את הסטודיו, כי לא רצה להיות מעורב. הוא חשש שילבישו עליו את התיק הזה. אני חוזר ומדגיש: